

Dimecres 2 de Pasqua

Text de l'Evangelí (Jn 3,16-21): Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi cap dels qui creuen en Ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu no ha enviat el seu Fill al món perquè el món fos condemnat, sinó per salvar-lo per mitjà d'Ell. Els qui creuen en Ell no són condemnats, però els qui no creuen ja han estat condemnats, perquè no han cregut en el nom del Fill únic de Déu. La condemna ha arribat per això: quan la llum ha vingut al món, els homes s'han estimat més la foscor que la llum, ja que les seves obres eren dolentes. Tots els qui obren el mal tenen odi a la llum, i no s'acosten a la llum perquè quedarien al descobert les seves obres. Però els qui viuen d'acord amb la veritat s'acosten a la llum perquè es vegin les seves obres, ja que les fan segons Déu.

«La llum ha vingut al món»

Fr. Damien LIN Yuanheng
(Singapore, Singapur)

Avui, davant la munió d'opinions que planteja la vida moderna, pot semblar que la veritat ja no existeix —la veritat respecte Déu, la veritat sobre els temes relatius al gènere humà, la veritat sobre el matrimoni, les veritats morals i, en darrera instància, la veritat sobre un mateix.

El passatge de l'Evangelí d'avui identifica Jesucrist com «el camí, la veritat i la vida» (Jn 14,6). Sense Jesús solament trobem desolació, falsedat i mort. Solament hi ha un camí, i solament un que mena al Cel, que s'anomena Jesucrist.

El Crist no és una opinió. Jesucrist és l'autèntica Veritat. Negar la veritat és com insistir en tancar els ulls davant la llum del Sol. Tant si agrada com no, el Sol sempre hi serà; però l'infeliç ha escollit lliurement tancar els ulls enfront el Sol de la veritat. De la mateixa manera, molts es consumeixen en llurs carreres amb una tremenda força de voluntat i exigeixen usar tot el seu potencial, tot oblidant que tan

sols poden assolir la veritat sobre si mateixos caminant juntament amb Jesucrist.

D'una altra banda, segons Benet XVI, «cadascú troba el seu propi bé assumint el projecte que Déu té sobre ell, per tal de realitzar-lo plenament: en efecte, troba en aquest projecte la seva veritat i, acceptant aquesta veritat, esdevé lliure (cf. Jn 8,32)» (Encíclica "Caritas in veritate"). La veritat de cadascú és una crida a esdevenir fill o filla de Déu a la Casa Celestial: «El que Déu vol de vosaltres és que mantingueu la vostra santedat» (1Te 4,3). Déu vol fills i filles lliures, no esclaus.

En realitat, el "jo" perfecte és un projecte comú entre Déu i jo. Quan cerquem la santedat, comencem a reflectir la veritat de Déu en les nostres vides. El Papa ho digué d'una manera molt bonica: «Cada sant és com un raig de llum que surt de la Paraula de Déu» (Exhortació apostòlica "Verbum Domini").

«Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi cap dels qui creuen en Ell»

Mn. Manel VALLS i Serra
(Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens torna a convidar a recórrer el camí de l'apòstol Tomàs, que va del dubte a la fe. Nosaltres, com Tomàs, ens atensem al Senyor amb els nostres dubtes, però Ell ve igualment a cercar-nos: «Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi cap dels qui creuen en Ell, sinó que tinguin vida eterna» (Jn 3,16).

El matí del dia de Pasqua, en la primera aparició, Tomàs no hi era. «Al cap de vuit dies» (Jn 20,26), no obstant el seu rebuig de creure, Tomàs s'uneix als altres deixebles. La indicació és prou clara: lluny de la comunitat no es conserva la fe. Lluny dels germans, la fe no creix, no madura. En l'Eucaristia de cada diumenge reconeixem la seva Presència. Si Tomàs mostra la honestat del seu dubte és perquè el Senyor no li concedí inicialment el que sí tingué Maria Magdalena: no només escoltar i veure el Senyor, sinó tocar-lo amb les seves pròpies mans. Crist ve al nostre encontre, sobretot, quan ens retrobem amb els germans i quan amb ells celebrem la fracció del Pa, és a dir, l'Eucaristia. Aleshores ens convida a "ficar la mà", és a dir, a penetrar el misteri insondable de la seva vida.

El pas de la incredulitat a la fe té les seves etapes. La nostra conversió a Jesucrist

—el pas de la foscor a la llum— és un procés personal, però necessitem de la comunitat. Els passats dies de la Setmana Santa, tots ens vam sentir urgits a seguir Jesús en el seu camí envers la Creu. Ara, en ple temps pasqual, l'Església ens convida a entrar amb Ell a la vida nova, amb obres fetes segons la llum de Déu (cf. Jn 3,21).

També nosaltres hem de sentir avui personalment la invitació de Jesús a Tomàs: «No siguis tan incrèdul, sigues creient» (Jn 20,27). Ens hi va la vida, ja que «els qui creuen en Ell no són condemnats» (Jn 3,18), sinó que van a la llum.